

Què podem fer si tenim sospites d'haver detectat algun cas d'abús?

D'acord amb la normativa vigent, davant la sospita d'una situació de violència contra la infància existeix el **deure de comunicar-ho a les autoritats competents**.

La comunicació es pot realitzar davant:

- Direcció Territorial corresponent de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives (a València: ☎ 681 193 883)
- Policia Nacional (presencialment a alguna dependència, en línia o al telèfono ☎ 091)
- Autoritat judicial o al Ministeri Fiscal (presencialment)

Si es tracta d'una situació d'urgència en la qual estiga en risc la integritat del menor, és necessari cridar:

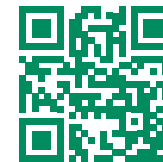
- Forces i Cossos de Seguretat (Policia Nacional ☎ 091 / Guàrdia Civil ☎ 062)
- Telèfon d'emergències (☎ 112)

Si tens dubtes sobre com actuar davant la detecció, pots demanar orientació a través de:

- Telèfon d'Atenció a la Infància: ☎ 116111
- Telèfon de l'Oficina d'Atenció a Víctimes del Delicte: a València ☎ 900 505 550 (disponible 24hrs)

Ens sensibilitzem com a *familiars* contra l'abús sexual en la infància

L'abús sexual infantil és un greu problema de drets humans amb greus i múltiples conseqüències per a la salut i amb una alta prevalença. S'estima que entre el 10 i 20% de la població a Europa ha patit abús sexual en la seua infància. Per a la seua erradicació es requereix l'acció de tota la societat. Particularment, accions de prevenció en els seus entorns més pròxims i habituals: com l'educatiu i el familiar.

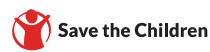
Web i contacte del projecte EDUCAP

projectoeducap.eu
gestion@projectoeducap.eu

EDUCAP

Institut de Drets Humans
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

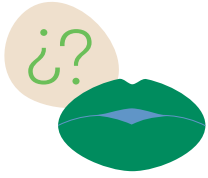

GREVIA

UNIVERSITAT DE BARCELONA

uc3m | Universidad Carlos III de Madrid

Què és l'abús sexual contra la infància?

L'abús sexual infantil és qualsevol conducta sexual mantinguda amb un menor de 16 anys per una altra persona que es troba en una posició de poder o autoritat respecte al menor. Això pot implicar diferents formes de violència (física o emocional), coerció (manipulació o engany) i/o asimetria d'edat entre la víctima (menor d'edat) i abusador (major edat).

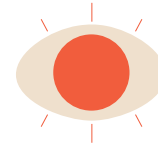
Què podem fer davant això com a familiars?

Les persones adultes **són les úniques responsables de garantir que els xiquets i les xiquetes tinguen una vida lliure de violència, de protegir-los quan l'experimenten i de reparar els seus danys.** La prevenció ha de afavorir recursos als xiquets i les xiquetes per a fer front a un possible abús.

És fonamental sensibilitzar i proporcionar als xiquets i xiquetes eines útils per a detectar situacions de risc i saber com i a qui demanar ajuda. També deuriem generar un entorn segur i protector amb la infància, favorable a la revelació de situacions de violència o malestar.

La prevenció de l'abús sexual inclou uns continguts mínims que es poden treballar amb els xiquets i xiquetes:

- ① Drets de la infància
- ② Igualtat de gènere
- ③ Educació afectivosexual
- ④ Comprensió de l'abús sexual infantil
- ⑤ Eines en matèria de seguretat personal i xarxa de suport

Com podem identificar o detectar l'abús sexual contra la infància?

No existeix un únic patró d'indicadors per a detectar l'abús sexual infantil, però les àrees en les quals apareixen més sovint són les següents:

- Emocionals i socials:** tristesa, ansietat, baixa autoestima, aïllament, autolesions, ideació o conducta suïcida.
- Cognitius:** problemes d'atenció, funcionament cognitiu i reducció rendiment acadèmic.
- Funcionals:** problemes del son, de control d'esfínters o alimentació, problemes psicossomàtics i conductes regressives.
- Conductuals:** conductes sexualitzades, desig constant d'aprovació, hiperactivitat i agressivitat, o por.

Els senyals varien en funció de la gravetat, freqüència i duració dels abusos, la relació amb la persona abusadora, les característiques de la víctima i/o el seu entorn. Això implica que els indicadors poden manifestar-se de diferents formes o fins i tot no ser visibles. Per això, han de valorar-se de manera conjunta i acurada.